

Nr 42.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit; given Stockholms slott den 25 januari 1946.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Förslag
till
**förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av
föreskriven skatt å motorsprit.**

Härigenom förordnas — med ändring av vad i förordningen den 16 mars 1945 (nr 63) stadgats rörande ikraftträdandet av den i 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit¹ föreskrivna skatten å motorsprit — att bestämmelserna om sistnämnda skatt skola träda i kraft den 1 juli 1947.

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1945: 737.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25
januari 1946.*

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, ERLANDER, DANIELSON, VOUGT, MYRDAL, ZETTERBERG, STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG.

Efter gemensam beredning med t.f. chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Danielson, anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, fråga om *fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit* samt anför därvid följande.

Enligt 1 § förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit skall för motorsprit erläggas särskild skatt av sex öre för liter. Beskattningen av motorsprit, vilken ursprungligen beslutades vid 1924 års riksdag, har emellertid hittills icke vunnit tillämpning, utan har genom upprepade beslut uppskov successivt medgivits med skattens ikraftträdande. Det senaste uppskovet har lämnats genom förordning den 16 mars 1945 (nr 63) och gäller för tiden till den 1 juli 1946.

Beträffande statsmakternas tidigare behandling av denna skattefråga tillåter jag mig hänvisa till den redogörelse, som därutinnan lämnats i propositionen nr 113 till 1937 års riksdag. Av denna redogörelse framgår bland annat, att medgivandet av skattebefrielse för motorsprit från början avsåg att underlätta inarbetandet av dylikt bränsle i marknaden och samtidigt sörja för en viss tillgång till ett inhemskt motorbränsle, men att, sedan avsättningen av sulfitsprittfabrikernas produktion blivit tryggad genom den år 1934 beslutade omregleringen av spritmarknaden, skattebefrielsen förlorat sin betydelse som stödåtgärd för industrien och därefter väsentligen kommit att beröra motortrafikens intressen.

Då uppskov med skattens ikraftträdande beslutades åren 1934 och 1937, motiverades detta med att en skatt å motorsprit skulle innebära en alltför kännbar belastning av motortrafiken. Priset å motorsprit exklusive skatt ställde sig vid båda dessa tillfällen avsevärt högre än priset å bensin inklusive skatt. När förslag om fortsatt uppskov med skattens ikraftträdande (proposition nr 135) förelades 1940 års lagtima riksdag, framhölls att berörda prisskillnad, så vitt då kunde bedömas, även i fortsättningen syntes bliva betydande och att en ytterligare fördyring av motorspriten skulle medföra kännbara olägenheter för motortrafiken. Skattebefrielsen borde därför förlängas men med hänsyn till ovissheten om den blivande prisutvecklingen på området begränsas till ett år.

Då vid 1941 års riksdag förslag framlades om uppskov under ytterligare ett år med skattens ikraftträdande (proposition nr 230), motiverades detta av delvis andra skäl. Sålunda uttalades, att så som förhållandena då mera utvecklats sig med avseende å tillgången på motorbränslen frågan om en beskattning av motorsprit torde kunna betecknas såsom helt inaktuell. Trots ökad produktion inom landet kunde motorsprit icke tillhandahållas enskilda förbrukare i sådan omfattning, att denna förbrukning erhöles någon betydelse som skattekölla. Med hänsyn till ovissheten om den blivande utvecklingen på området ansågs emellertid alltjämt lämpligt, att uppskovet begränsades till ett år.

Jämväl i de vid 1942—1945 års riksdagar framlagda förslagen om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av skatten å motorsprit begränsades uppskovet varje gång till ett år.

Departements-
chefen.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, har under en följd av år uppskov successivt medgivits med ikraftträdandet av den särskilda skatten å motorsprit. Det torde i och för sig vara önskvärt att ett mera definitivt beslut i ämnet nu fattas. Emellertid torde, sedan kriget numera upphört, hela frågan om den inhemska produktionen av sulfitsprit och om spritens fördelning å olika konsumtionsändamål böra upptagas till omprövning. Vid sådant förhållande och då frågan om skatt å motorsprit torde böra prövas under beaktande jämväl av det förslag om statlig kontroll över importen av och handeln med brännoljor, som den s. k. oljeutredningen 1945 väntas avlämna under innevarande år, anser jag mig böra ånyo framlägga förslag om fortsatt uppskov med skattens ikraftträdande, förslagsvis under ytterligare ett år eller till den 1 juli 1947.

Föredraganden hemställer härefter, att ett inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning om fortsatt uppskov med ikraftträdandet av föreskriven skatt å motorsprit* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

W. Dickson.